

Sygn. akt I CZ 178/97

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 4 grudnia 1997 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - K. Zawada

Sędziowie: SN - F. Barczewska (spraw.)

SN - B. Myszka

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 1997 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa Gminy Miasta L.
przeciwko R. C.
o eksmisję
na skutek zażalenia pozwanego
od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w S.
z dnia 15 września 1997 r., sygn. akt I Cr [...]

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Wojewódzki w S. postanowieniem z dnia 15 września 1997 r. odrzucił kasację pozwanego R. C. wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 31 stycznia 1997 r. jako niedopuszczalną w świetle treści art. 393 pkt 1 kpc, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia liczona według zasad wynikających z art. 23 kpc jest niższa niż 5000 zł.

Pozwany w zażaleniu wniósł o uchylenie powyższego postanowienia, zarzucając iż Sąd drugiej instancji błędnie określił wartość przedmiotu sporu, gdyż nie odniósł jej do wartości lokalu, a do wysokości czynszu, nie uwzględniając przy tym że czynsz ten od 1 października 1994 r. został podwyższony do kwoty 578,28 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Wojewódzki trafnie przyjął w zaskarżonym orzeczeniu, że do określenia wartości przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie ma odpowiednie zastosowanie art. 23 kpc, przedmiotem sporu było bowiem wydanie przedmiotu najmu. Z ustaleń Sądu wynika, że umowa najmu między stronami była zawarta na czas określony, a zatem wartość przedmiotu sporu zgodnie z treścią art. 23 kpc stanowi suma czynszu za czas sporny. Powód wnosząc pozew w dniu 14 lipca 1995 r. wskazał, że podstawą wypowiedzenia umowy najmu było niepłacenie przez pozwanego czynszu od listopada 1994 r. Uwzględniając więc czas sporny i wysokość czynszu ustaloną przez Sąd Wojewódzki, należy stwierdzić, iż trafna jest ocena, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza 5000 zł. Nawet gdyby przyjąć, nie poparte żadnym dowodem, twierdzenie pozwanego, że czynsz od 1 października 1994 r. wynosił 578,28 zł to również suma czynszu za czas sporny nie przekracza kwoty pięciu tysięcy złotych.

W tym stanie w świetle treści art. 393 pkt 1 kpc Sąd Wojewódzki trafnie przyjął, że kasacja w niniejszej sprawie nie przysługuje.

Wobec powyższego zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu na mocy art. 393¹⁸ kpc i art. 399¹⁹ kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 385 kpc.

aw

jg